

z dalšího odůvodnění nař. rozhodnutí po stránce skutkové. Žal. úřad zjišťuje, že st-l nikdy nebyl ve služebním poměru k velkostatku Litomyšli-revíru Lubné, zejména ne lesním praktikantem. Pro otázku honebního certifikátu podle § 27 hon. zákona záleží však na tom, je-li dotyčná osoba ve služebním poměru k pánu myslivosti — a tím byl podle spisů v revíru Lubné nikoli velkostatek Litomyšl, nýbrž Karel R. jako nájemce honitby. Kvalifikace »lesního praktikanta« přichází v úvahu jen s hlediska § 26 d) posl. odst. hon. zákona, jde-li o honební lístek a nikoliv o honební certifikát.

Nesprávný právní názor žal. úřadu, směřující oba zmíněné druhy certifikátů, způsobil tedy vnitřní rozpor nař. rozhodnutí a nedostatečné zjištění, resp. mylné posouzení skutkové podstaty, pročez jeví se nař. rozhodnutí v první své části nezákonným podle § 7 zákona o nss č. 164/1937 Sb.

V druhé části nař. rozhodnutí žal. úřad uznává st-le vinným přestupkem hon. zákona, poněvadž vykonával osobně myslivost 1. nemaje platného honebního lístku, resp. certifikátu honebního, 2. bez písemného povolení pána myslivosti a 3. nezaplativ taxu za hon. lístek.

Závěr, že st-l neměl platného honebního certifikátu, žal. úřad opírá o první část svého rozhodnutí, v němž uznal, že certifikát st-li vydaný je neplatný. Bylo-li však nutno tento prvý výrok žal. úřadu zrušiti pro vadnost způsobenou nesprávným právním názorem, padá tím i druhý výrok žal. úřadu, potvrzující trestní nález prvé stolice co do viny i trestu.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti, aniž bylo třeba zabývat se jednotlivými námitkami stížnosti.

Č. 14.010.

Pojišťovací právo: * Podle § 168 zákona o soc. pojišť. č. 221/1924 Sb. nelze se proti uložení jistoty za stavebního živnostníka, který byl stavebníkem označen jako stavbu provádějící, brániti námitkou, že stavbu bude prováděti stavebník sám.

(Nález z 11. prosince 1937 č. 2099/35-4.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Žilině proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 4. ledna 1935 o poskytnutí jistoty za pojistné.

V ý r o k: Na ří kan é r o z h o d n u t í s e z r u š u j e.

D ů v o d y: Okr. úřad v Čadci udělil výměrem z 20. března 1934 Františku M. z Turzovky na jeho žádost povolení k stavbě přízemní budovy, uváděje v podmínkách pod bodem 3., že za stavbu je zodpověden stavebník a Jan R. z Turzovky, a pod bodem 16., že stavebník je povinen před započetím stavebních prací poskytnouti přiměřenou jistotu za pojistné, bude-li pojišťovna do 8 dní o ni žádati.

Stěžující si pojišťovna, dovolávajíc se tohoto stavebního povolení, žádala podáním ze 4. dubna 1934, aby okr. úřad uložil stavebníkovi vzhledem k tomu, že stavbu bude prováděti Jan R., který dluhuje pojistné, složití jistotu za pojistné, a navrhla příslušnou výšku jistoty.

Okr. úřad v Čadci uložil výměrem ze 7. dubna 1934 stavebníkovi Františku M., aby před započítím prací na shora uvedené stavbě složil pod následky exekuce u okr. nem. pojišťovny v Žilině jistotu na pojistném částkou 666 Kč 66 h, odůvodňuje svůj výměr tím, že pojišťovna žádala v zákonitě lhůtě složení pojistného a prokázala, že stavební živnostník dluhuje jí pojistné.

Zem. úřad v Bratislavě k odvolání Františka M., v němž namítal, že Janu R. zaplatil za plán a za povolení 180 Kč, kdežto stavbu si provádí sám, zrušil výměrem ze 4. ledna 1935 prvostupňové rozhodnutí a odvolatele osvobodil od složení stavební jistoty, a to z těchto důvodů: Složení jistoty možno požadovati jen na zajištění nezaplaceného pojistného, které bude vyměřeno za zaměstnance pracující na stavbě. Nemožno ho požadovati k úhradě pojistného, které stavební živnostník dluhoval již před započítím práce na stavbě. Po čas administrativního řízení bylo zjištěno, že v tomto případě stavebník Frant. M. stavbu prováděl sám ve vlastní režii a stavitelovi (zednickému mistrovi) Janu R. byl svěřen jen dozor. Zednické a nádenické práce prováděl stavebník sám svými domácími lidmi a robotníky, jimž vyplácel mzdu stavebník sám, takže stavitel (zednický mistr) kromě dozoru neprováděl žádné jiné práce zednické, nádenické, resp. potahové. V takovém případě, když stavebník provádí stavbu ve své režii a zadá staviteli jen dozor nad stavbou, třeba i za určitou úplatu, nemožno podle výkladu zák. ustanovení § 168 zákona č. 221/1924 Sb. požadovati složení jistoty za pojistné. Poněvadž na stavbě nezaměstnával stavební živnostník žádných vlastních zaměstnanců, požadované složení jistoty tím spíše odpadá.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stěžující si pojišťovna se obrací především proti výroku žal. úřadu, že složení jistoty nelze požadovati k úhradě pojistného, které stavební živnostník dluhoval už před započítím prací stavebních, namítajíc, že nic takového netvrdila. Nss dal stížnosti za pravdu.

Podle § 168 poj. zákona č. 221/1924 Sb., jenž zůstal nedotčen novelou č. 184/1928 Sb., úřad udělující povolení k provedení stavby je povinen vyrozuměti o žádosti za ně nemocenskou pojišťovnu a uložit stavebníkovi, aby před započítím stavebních prací poskytl přiměřenou jistotu za pojistné, bude-li toho pojišťovna v 8 dnech žádati a prokáže-li, že stavební živnostník, jenž bude stavbu prováděti, zůstal dlužen pojistné ústavu sociálně pojišťovacímu. Z tohoto zákonného ustanovení vyplývá, že podmínkou, aby mohla býti jistota uložena, jest, aby pojišťovna žádala o uložení jistoty do 8 dní od té doby, kdy byla vyrozuměna o žádosti za povolení stavby, a aby prokázala, že stavební živnostník, jenž bude stavbu prováděti, zůstal jí dlužen pojistné.

Žádala-li pak pojišťovna podáním ze 4. dubna 1934, dovolávajíc se stavebního povolení uděleného Františku M., o uložení jistoty zmíněnému stavebníkovi a odůvodňovala-li tuto svoji žádost tím, že stavbu bude prováděti Jan R., který jí dluhuje pojistné, na doklad čehož připojila výměr o nedoplatcích, prokázala tak jenom podle toho, co svrchu dovozeno, podmínku požadovanou k uložení jistoty a nelze nikterak ze žádosti takto instruované dovozovati, že by tím žádala složení jistoty k úhradě pojistného, dluhovaného před započítím stavebních prací. Pojišťovna nic takového nežádala ani v uvedené žádosti, ani v ostatním řízení administrativním. Neměl tedy žal. úřad pro svrchu cit. výrok nejmenšího podkladu.

Proti výroku žal. úřadu, že tu není předpokladů pro složení jistoty za pojistné, ježto stavebník prováděl stavbu sám ve vlastní režii a staviteli R. byl svěřen toliko dozor, namítá st-lka, že v té příčině je směrodatný stavební řád, jehož předpisy jsou obligatorní a dle nichž nutno považovati jediné Jana R. za živnostníka stavbu provádějícího, což došlo výrazu i ve výměru o stavebním povolení. Stížnosti nutno přisvědčiti.

Shora bylo již dovozeno, že podmínkou, aby mohla býti uložena jistota, je podle § 168 poj. zákona, aby pojišťovna žádala o uložení jistoty do 8 dní od té doby, kdy byla vyrozuměna o žádosti za stavební povolení, a aby prokázala, že stavební živnostník, jenž bude stavbu prováděti, zůstal jí dlužen pojistné. Z ustanovení toho vyplývá, že tu jde o preventivní opatření oproti stavebním živnostníkům, kteří již v minulosti nedostáli svým platebním povinnostem ve příčině pojistného, a že z ustanovení toho nelze nikterak dovozovati, že stavební živnostník, v řízení o stavebním povolení za takového označený, tuto stavbu také skutečně za všech okolností musí prováděti. Vždyť cit. zákonné ustanovení ukládá stavebníkovi, aby poskytl přiměřenou jistotu za pojistné již před započítím stavebních prací, tedy bez ohledu na to, dojde-li s jeho strany ke skutečnému provozování těchto prací. Dlužno činiti rozdíl mezi uložení jistoty stavebníkovi a předpisem pojistného vůči zaměstnavteli. Že by v konkrétním případě nebyly splněny shora vytyčené podmínky pro uložení jistoty podle § 168 poj. zákona, netvrdí ani sám žal. úřad. Vychází-li tedy žal. úřad z právního názoru, že uložení jistoty podle § 168 zákona č. 221/1924 Sb. je vyloučeno, provádí-li stavebník sám stavbu na vlastní režii přes to, že v řízení stavebním byl stavební živnostník označen za osobu stavbu provádějící, je názor ten právně mylný a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o nss č. 164/1937 Sb. pro nezákonnost.

Č. 14.011.

Vodní právo: I. Závlahový a plavební kanál na řece Moravě, projektovaný zemí Moravskoslezskou, není projektem vodní dráhy ve smyslu vodocestného zákona č. 66/1901 ř. z. — II. Mor. vodní zákon